

ριαυγέω-ῶ, περιλάμπω, καταλάμπω, καταφωτίζω. = ὠ-τῖβᾶю.

Ὠζημιβήνιε, ἰα. οὐδ. παραχειμασία (κοιν. ξεχειμώνιασμα).

Ὠζημιβήχζ, ἄορ. καὶ ὠζημιβήτη (72) ἄπαρμφ. τοῦ ζημιβίου.

Ὠζηράοισα, εἰσησα (με σ. 170.) ἄορ. ὠζρέβήχζα. μ. ὠζρέοισα, ἰσησα. = ὠβζηράοισα.

Ὠζοβάχζ. ἄορ. τοῦ ζοβᾶю.

Ὠκλεβεταβᾶю, εἰση (87) = ὠκλεβετᾶю.

Ὠκλεβετᾶю (καὶ -τῆю), εἰση. ἄορ. ὠκλεβετᾶχζ. μελ. αὐτός ὁ ἐνεστ. (ἢ καὶ ὠκλεβεψῆδ, βέψηση. ἐκ τοῦ κλεβεψῆδ.) συκοφαντέω -ῶ, διαβάλλω, καταλαλέω -ῶ, κατηγορέω -ῶ = ὠβολγᾶю.

Ὠκοβάννηй, αα, ρε. μτχ. παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ ὠκοβῆю) πεπεδημένος. 2) περικεκαλυμμένος χρυσίω ἢ ἀργυρίω, ἢ ἄλλω τινὶ μετάλλω. (Ἑβρ. 9. 4. ὠκοβάνζ βῖοδδ' ζλάτομζ. περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω). = ὠκοβάννηй.

Ὠκόβυ, ὠκόβζ. ἄρσ. πλιθ. πέδαι. Σρδχνήν ὠκόβυ (ψαλμ. 149.) χειροπέδαι = ὠκόβυ (καὶ

= ἰδῆτα).

Ὠκοβῆю, (καὶ ὠκόβυβᾶю), εἰση. ἄορ. ὠκοβάχζ. μ. ὠκόβю, εἰση. πεδάω -ῶ. Σμτχ. παθ. ὄρα ὠκοβάννηй. 2) περικαλύπτω τὶ χρυσίω ἢ ἀργυρίω ἢ ἄλλω τινὶ μετάλλω ὠκοβῆю. ὄρα ὠκοβάνη = ἢ 2. σημσ.

Ὠκονчаβᾶю, εἰση. ἄορ. -ηνάχζ. μ. -χδ, ἰση. ἀποπεραίνω, ἀποπερατόω -ῶ. = σκονчаβᾶю.

Ὠκοπήю (καὶ ὠκόпыβᾶю), εἰση. ἄορ. ὠκοπάχζ. μ. -πάю, εἰση (198). περισιάπτω, περιδοθρέω -ῶ.

Ὠκροβαβλᾶю, εἰση. μ. -βлю, βηση. αἱμάσσω, καθαιμάσσω, αἱματόω -ῶ. Σμτχ. παθ. χρ. ἄορ. ὠκροβαβλένηй, αα, ρε. ἡμαγμένος, καθημαγμένος, (141. ὠκροβαβλένηй).

Ὠκρδζᾶю, εἰση. μ. -ζδ, ἰση. κυκλόω - ῶ, περικυκλόω - ῶ. παρβλ. ὠβστοῖю, ὠβστδπάю, ὠβχοжд', ὠβсβᾶю.

Ὠκρυβᾶю, εἰση (κατὰ τὸ ποκρυβᾶю). περικαλύπτω (ἀμφικαλύπτω).

~ λε. ἐπιφων. (σχετλιασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ) ὦ! ὦ! φεῦ!